

Metody statystyczne w ubezpieczeniach

– notatki do wykładu z roku akad. 2006/2007

spisane w L^AT_EXu przez studentów *

prowadzący wykład: prof. Lesław Gajek

9 stycznia 2008

Spis treści

1	Nierówność Crammera-Lundberga, istnienie współczynnika dopasowania – Agnieszka Walczuk, Przemysław Świtalski	2
2	Własności estymatora współczynnika dopasowania, który wykorzystuje losową liczbę obserwacji estymatora – Krzysztof Zalewski	3
3	Prawdopodobieństwo ruiny - charakteryzacja i aproksymacja – Zuzanna Branicka, Anna Missol	5
4	Prawdopodobieństwo ruiny, a rozwiązanie równania operatorowego – Jakub Mieczkowski	9
5	Twierdzenie o szacowaniu prawdopodobieństwa ruiny z góry – Zuzanna Branicka	9
6	Twierdzenie o scałkowanym błędzie średniokwadratowym estymatora jądrowego gęstości – Katarzyna Sumlińska, Wanda Niemyska	10
7	Lemat o poprawianiu estymatora gęstości metodą rzutowania – Jan Matuszewski	13
8	Lemat o poprawianiu estymatora gęstości w normie L^1 – Michał Lis	15

*Notatki mogą zawierać błędy

1 Nierówność Crammera-Lundberga, istnienie współczynnika dopasowania – Agnieszka Walczuk, Przemysław Świtalski

Stosujemy następujące założenia:

1. X_1, X_2, \dots, X_n - ciąg wypłat, są to zmienne losowe i.i.d.;
2. $\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n$ - ciąg składek, niech: $\forall_{i=1,2,\dots,n} \gamma_i = \gamma$;
3. u - kapitał początkowy; $\Psi(u)$ - prawdopodobieństwo ruiny przy kapitale początkowym u ;

Definicja 1.1 Liczbę r_0 nazywamy współczynnikiem dopasowania (adjustment coefficient), jeżeli

$$\mathbb{E}e^{-r_0(\gamma-X_1)} = 1.$$

Lub inaczej: współczynnik dopasowania jest dodatnim rozwiązaniem równania:

$$M_X(r) = e^{\gamma r}.$$

Aby współczynnik dopasowania był dobrze określony, zmienna losowa X oraz parametr γ muszą spełniać określone warunki.

Twierdzenie 1.2 Jeżeli $\mathbb{E}X_1 < \gamma, \mathbb{P}(X_1 > \gamma) > 0$ oraz zbiór

$$M_0 = \{r \geq 0 : \mathbb{E}e^{-r(\gamma-X_1)} < \infty\}$$

jest prawostronnie otwarty, to istnieje współczynnik dopasowania.

Dowód 1.3 Dokładny dowód i bardziej szczegółowe twierdzenie znajduje się u Otta (strona 220).

Oznaczmy $M(r) = e^{-r\gamma}\mathbb{E}e^{rX_1}$. Wtedy funkcja $M(r)$ jest wypukła (a nawet ściśle wypukła tam, gdzie jest skończona). Niech $r_1, r_2 \in M_0 = [0, a)$ i $a > 0$ i $0 < \epsilon < 1$. Wtedy

$$\begin{aligned} M(\epsilon r_1 + (1-\epsilon)r_2) &= \mathbb{E}[e^{-(\epsilon r_1 + (1-\epsilon)r_2)(\gamma-X_1)}] < \\ &\mathbb{E}[\epsilon e^{-r_1(\gamma-X_1)} + (1-\epsilon)e^{-r_2(\gamma-X_1)}] = \epsilon M(r_1) + (1-\epsilon)M(r_2). \end{aligned}$$

Nierówność wynika z wypukłości funkcji e^x . Ponieważ pokazaliśmy wypukłość $M(r)$ to zbiór ten jest przedziałem (jak wyżej).

Ponadto $\mathbb{E}X_1^- < \infty$, a z tego wynika, że $M'(0^+) = \mathbb{E}X_1 - \gamma$, bo dla dowolnego $r > 0$:

$$\frac{M(r) - M(0)}{r} = \mathbb{E} \frac{e^{-r(\gamma-X_1)} - 1}{r} \rightarrow \mathbb{E}(\gamma - X_1) = \mathbb{E}X_1 - \gamma < \infty,$$

zbieżność wynika z faktu, że przechodzimy z granicą pod całkę, a są to ciągi monotoniczne, więc teza wynika z twierdzenia Lebesque'a o zbieżności monotonicznej.

Załóżmy teraz, że $a = \infty$, wtedy:

$$M(r) = \int_0^\gamma e^{-r(\gamma-x)} dF(x) + \int_\gamma^\infty e^{-r(\gamma-x)} dF(x) \geq$$

$$\int_0^\gamma e^{-r(\gamma-x)} dF(x) + \int_{\gamma+\delta}^\infty e^{-r(\gamma-x)} dF(x) \geqslant$$

$$\int_0^\gamma e^{-r(\gamma-x)} dF(x) + \min\{e^{r(x-\gamma)} : x \in [\gamma + \delta, \infty)\} \mathbb{P}(X_1 > \gamma + \delta) =$$

$$\int_0^\gamma e^{-r(\gamma-x)} dF(x) + e^{r\delta} \mathbb{P}(X_1 > \gamma + \delta) \rightarrow \infty \text{ dla } r \rightarrow \infty.$$

Otrzymujemy, że dla $r \rightarrow \infty : M(r) \rightarrow \infty$ a dodatkowo $M(r)$ jest ciągle, więc istnieje rozwiązanie. Jeżeli natomiast $a < \infty$ to dla $r \rightarrow a$ z definicji M_0 wynika, że $M(r) \rightarrow \infty$ i analogicznie jak powyżej - z ciągłości $M(r)$ wynika istnienie rozwiązania.

Jeżeli potrafimy wyznaczyć współczynnik dopasowania, możemy łatwo oszacować prawdopodobieństwu ruiny z następującej nierówności.

Twierdzenie 1.4 *Jeżeli istnieje współczynnik dopasowania $r_0 > 0$, to dla dowolnego u zachodzi nierówność Crammera-Lundberga:*

$$\Psi(u) \leqslant e^{-r_0 u}.$$

Wiemy, że dla dowolnego n zachodzi: $\Psi_n(u) \leqslant \Psi(u)$, a więc o ile istnieje r_0 nierówność Crammera-Lundberga można stosować także do prawdopodobieństwa ruiny w skończonym horyzoncie czasowym (dla n okresów).

Dowód 1.5 *Dowodu na zajęciach nie było. Bardziej zainteresowanych odsyłam do Otta (strona 233), który podaje dokładny wzór na prawdopodobieństwo ruiny, a mianowicie:*

$$\Psi(u) = \frac{e^{-r_0 u}}{\mathbb{E}[e^{-r_0 U(T)} | T < \infty]}.$$

Ponieważ $U(T)$ w momencie ruiny T jest ujemne, więc w mianowniku występuje liczba większa od jedynki to prawdopodobieństwo ruiny jest mniejsze od licznika.

2 Własności estymatora współczynnika dopasowania, który wykorzystuje losową liczbę obserwacji estymatora – Krzysztof Zalewski

$\gamma_1, \dots, \gamma_n$ - składki netto

X_1, \dots, X_n - wypłaty

Założenie generalne: X_1, X_2, \dots , iid, $\gamma_i \equiv \gamma$

Definicja 2.1 $r_0 > 0$ nazywamy współczynnikiem dopasowania, jeżeli

$$\mathbb{E} \exp(-r_0(\gamma - X_1)) = 1.$$

- $N_1 = \min\{n \geqslant 1 : \overline{X_n} < \gamma, \exists i \in \{1, \dots, n\} : X_i > \gamma\}$
- $N_k = \max\{1 \leqslant n \leqslant k : \overline{X_n} < \gamma, \exists i \in \{1, \dots, n\} : X_i > \gamma\}$, gdy $N_1 \leqslant k$.

- Funkcja generująca momenty: $M_n(r) = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n \exp(-r(\gamma - X_i))$
- $Pr(\exists r > 0 : M_N(r) = 1) = 1$
- \widehat{r}_{N_k} - rozwiązanie równania $M_{N_k}(r) = 1$
- \widehat{r}_{N_k} - estymator r_0 dobrze zdefiniowany (tzn. > 0)

Twierdzenie 2.2 Załóżmy, że $\mathbb{E}X_1 < \gamma$, $Pr(X_1 > \gamma) > 0$ i M_0 jest prawostronnie otwarty. Wtedy:

1. $Pr\{w : \exists k_0 : \forall k > k_0 \quad N_k(w) = k\} = 1$
2. $\forall k \geq 1 \quad k[1 - 2m(\gamma)^k - Pr(X_1 \leq \gamma)^k] \leq \mathbb{E}N_k \leq k + \frac{m(\gamma)^k}{1-m(\gamma)} + \frac{Pr(X_1 \leq r)^k}{Pr(X_1 > \gamma)} m(\gamma) = \inf_{r>0} M(r)$

Twierdzenie 2.3 Załóżmy, że $\mathbb{E}X_1 < \gamma$, $Pr(X_1 > \gamma) > 0$, M_0 jest prawostronnie otwarty. Jeżeli M_0 jest ograniczony (zakładamy dodatkowo, że $2r_0 \in M_0$), to wtedy:

$$\lim_{k \rightarrow \infty} Pr(\sqrt{k}(\widehat{r}_{N_k} - r_0) \leq t) = \phi\left(\frac{M'(r_0)}{\sqrt{M(2r_0) - 1}}t\right)$$

Dowód 2.4 (i)

$$\begin{aligned} Pr(|k - N_k| > r) &= Pr(\overline{X}_{k-r} \geq \gamma, \overline{X}_{k-r+1} \geq \gamma, \dots, \overline{X}_k \\ &\geq \gamma, N_1 \leq k) + Pr(N_1 > k + r) \leq Pr(\overline{X}_k \geq \gamma) + Pr(N_1 > k + r) \end{aligned}$$

Do oszacowania pierwszego składnika sumy użyjemy nierówności Charnoffa:

$$Pr(\overline{X}_k \geq \gamma) \leq m(\gamma)^k \tag{1}$$

$$\begin{aligned} &Pr(N_1 > k + r) \\ &= Pr[\{X_1 \leq \gamma, \dots, X_{k+r} \leq \gamma\} \cup \{\exists 1 \leq i \leq k + r : X_1 \leq \gamma, \dots, X_{i-1} \leq \gamma, X_i > \gamma, \overline{X}_i \geq \gamma, \dots, \overline{X}_{k+r} \geq \gamma\}] \\ &= Pr\{X_1 \leq \gamma, \dots, X_{k+r} \leq \gamma\} + Pr\{\exists 1 \leq i \leq k + r : X_1 \leq \gamma, \dots, X_{i-1} \leq \gamma, X_i > \gamma, \overline{X}_i \geq \gamma, \dots, \overline{X}_{k+r} \geq \gamma\} \\ &\leq Pr(X_1 \leq \gamma)^{k+r} + Pr(\overline{X}_{k+r} \geq \gamma) \end{aligned} \tag{2}$$

Dla $r = 0$ z (1) i (2):

$$Pr(N_k \neq k) \leq m(\gamma)^k + Pr(X_1 < \gamma)^k + Pr(\overline{X}_k \geq \gamma) \leq 2m(\gamma)^k + Pr(X_1 < \gamma)^k$$

$$\sum_{k=1}^{\infty} Pr(N_k \neq k) \leq 2 \frac{m(\gamma)}{1-m(\gamma)} + \frac{Pr(X_1 \leq \gamma)}{Pr(X_1 > \gamma)} < \infty$$

Z lematu Borela–Cantelliego – z prawdopodobieństwem 1 zachodzi:

$$\exists k_0 > 0 : \forall k > k_0 N_k = k$$

(ii)

$\mathbb{E}N_k = \sum_{i=1}^{\infty} Pr(N_k \geq i)$ z RP:

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^{\infty} Pr(N_k \geq i) &= \sum_{i=1}^k Pr(N_k \geq i) + \sum_{i=k+1}^{\infty} Pr(N_k \geq i) \leq k + \sum_{i=k+1}^{\infty} Pr(N_1 \geq i) \leq k + \sum_{i=k}^{\infty} Pr(N_1 > i) \\ &\leq k + \sum_{r=0}^{\infty} Pr(N_1 > k+r) \leq k + \sum_{r=0}^{\infty} [Pr(X_1 \leq \gamma^{k+r} + Pr(\bar{X}_{k+r} \geq \gamma))] \\ &= k + Pr(X_1 \leq \gamma)^k \frac{1}{Pr(X_1 > \gamma)} + m(\gamma)^k \frac{1}{1 - m(\gamma)} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \mathbb{E}N_k &= \sum_{i=1}^{\infty} Pr(N_k \geq i) \geq \sum_{i=1}^k Pr(N_k \geq i) \geq \sum_{i=1}^k Pr(N_k \geq k) = k * Pr(N_k \geq k) \\ &= k * (1 - Pr(N_k < k)) \geq k * (1 - Pr(N_k \neq k)) \geq k * (1 - (2m(\gamma))^k + Pr(X_1 \leq \gamma)^k) \end{aligned}$$

3 Prawdopodobieństwo ruiny - charakteryzacja i aproksymacja – Zuzanna Branicka, Anna Missol

Przypomnienie

- $S_n = u + n\gamma - \sum_{i=1}^n X_i$
- X_1, X_2, \dots i.i.d.
- $\tau = \inf\{n \in \mathbb{N} : S_n < 0\}$
- $\{\tau < \infty\} = \bigcup_{n=1}^{\infty} \{\tau \leq n\}$
- $\psi(u) = \mathbb{P}(\tau < \infty)$
- $\psi_n(u) = \mathbb{P}(\tau \leq n)$
- $\lim_{n \rightarrow \infty} \psi_n(u) = \lim_{n \rightarrow \infty} \mathbb{P}(\tau \leq n) = \mathbb{P}(\bigcup_{n=1}^{\infty} \{\tau \leq n\}) = \mathbb{P}(\tau < \infty) = \psi(u)$

Definicja 3.1 $r_0 > 0$ nazywamy współczynnikiem dopasowania, jeżeli

$$\mathbb{E}e^{-r_0(\gamma - X_1)} = 1$$

Twierdzenie 3.2 Jeżeli istnieje współczynnik dopasowania $r_0 > 0$, to

$$\psi(u) \leq e^{-r_0 u} \quad \forall u \geq 0$$

Lemat 3.3 Jeżeli $EX_1 < \gamma$, $\mathbb{P}(X_1 > \gamma) > 0$ oraz zbiór $M_0 = \{r \geq 0 : \mathbb{E}e^{-r(\gamma - X_1)} < \infty\}$ jest prawostronnie otwarty, to istnieje współczynnik dopasowania

$$M(r) = \mathbb{E}e^{-r(\gamma - X_1)}$$

Twierdzenie 3.4 (Charakteryzacja i aproksymacja prawdopodobieństwa ruiny.) Zachodzi:

1. $\forall u \geq 0 \quad \psi_n(u) = (T^{n-1}\psi_1)(u)$, gdzie T operator określony na rodzinie \mathcal{R} funkcji mierzalnych $\mathbb{R}_+ \rightarrow [0, 1]$ następującym wzorem:

$$T\rho(u) = \int_0^{u+\gamma} \rho(u + \gamma - x)dF(x) + 1 - F(u + \gamma), \text{ gdzie } \rho \in \mathcal{R}$$

2. $\{\psi_n\}$ jest niemalejącym ciągiem zbieżnym do punktu stałego T , tzn. $\psi = T\psi$
 3. Jeżeli $EX_1 < \gamma$, $\mathbb{P}(X_1 > \gamma) > 0$, M_0 jest prawostronnie otwarty, to ciąg

$$R_n(u) = T^n R_0(u),$$

gdzie $R_0(u) = e^{-r_0 u}$, a r_0 – współczynnik dopasowania, jest nierosnący i zbieżny do ψ

4. Jeżeli $EX_1 < \gamma$, $\mathbb{P}(X_1 > \gamma) > 0$, M_0 jest prawostronnie otwarty, to

$$|R_n(u) - \psi_n(u)| \leq \frac{r_0 M^n(r)}{e^{ru}(r_0 - r)} \quad \forall r \in (0, r_0)$$

Dowód 3.5 1. Dla $n = 1 \quad \psi_1(u) = T^0\psi_1(u)$. Zakładamy, że $\psi_n(u) = (T^{n-1}\psi_1)(u)$ prawdziwe dla n , sprawdzamy dla $n + 1$.

$$\begin{aligned} \psi_{n+1}(u) &= \mathbb{P}(X_1 > u + \gamma) + \mathbb{P}(X_1 \leq u + \gamma, \exists k \in \{2, \dots, n + 1\}: S_k < 0) = \\ &= \psi_1(u) + \int_0^{u+\gamma} \mathbb{P}(2 \leq \tau \leq n + 1, X_1 = x)dF(x) = \\ &= \psi_1(u) + \int_0^{u+\gamma} \mathbb{P}(\tau' \leq n, u + (\tau' + 1)\gamma - x - \sum_{i=1}^{\tau'} X_i' < 0)dF(x) = \\ &= 1 - F(u + \gamma) + \int_0^{u+\gamma} \psi_n(u + \gamma - x) = T\psi_n(u)dF(x) = \\ &= T(T^{n-1}\psi_1)(u) = (T^n\psi_1)(u) \end{aligned}$$

2. ψ_n jest niemalejący z definicji.

$$\begin{aligned} \psi_{n+1}(u) &= T\psi_n(u) = \int_0^{u+\gamma} \psi_n(u + \gamma - x)dF(x) + 1 - F(u + \gamma) \\ \psi(u) &= \lim_{n \rightarrow \infty} \psi_{n+1}(u) = \lim_{n \rightarrow \infty} \int_0^{u+\gamma} \psi_n(u + \gamma - x)dF(x) + 1 - F(u + \gamma) \end{aligned}$$

Korzystając z tw. Lebesgue'a:

$$\begin{aligned} \psi(u) &= \int_0^{u+\gamma} \lim_{n \rightarrow \infty} \psi_n(u + \gamma - x)dF(x) + 1 - F(u + \gamma) = \\ &= \int_0^{u+\gamma} \psi(u + \gamma - x)dF(x) + 1 - F(u + \gamma) = T\psi(u) \end{aligned}$$

Zatem $\psi = \lim_{n \rightarrow \infty} \psi_n$ jest punktem stałym T .

3. R_0 jest dobrze określone.

$$\begin{aligned} R_1(u) &= TR_0(u) = \int_0^{u+\gamma} e^{-r_0(u+\gamma-x)} dF(x) + 1 - F(u+\gamma) = \\ &= e^{-r_0 n} \int_0^{u+\gamma} e^{-r_0(\gamma-x)} dF(x) + \int_{u+\gamma}^{\infty} 1 dF(x) \end{aligned}$$

Wiemy, że

$$1 = M(r_0) = \int_0^{\infty} e^{-r_0(\gamma-x)} dF(x) = \int_0^{u+\gamma} e^{-r_0(\gamma-x)} dF(x) + \int_{u+\gamma}^{\infty} e^{-r_0(\gamma-x)} dF(x)$$

więc:

$$\begin{aligned} R_1(u) &= e^{-r_0 n} \left(1 - \int_{u+\gamma}^{\infty} e^{-r_0(\gamma-x)} dF(x) \right) + e^{-r_0 n} \int_{u+\gamma}^{\infty} e^{r_0 n} dF(x) = \\ &= e^{-r_0 n} \left(1 - \int_{u+\gamma}^{\infty} (e^{-r_0(\gamma-x)} - e^{r_0 n}) dF(x) \right) = \\ &= e^{-r_0 n} \left(1 - e^{r_0 u} \int_{u+\gamma}^{\infty} (e^{-r_0(u+\gamma-x)} - 1) dF(x) \right) \leq e^{-r_0 n} = R_0(u) \end{aligned}$$

Pokażemy teraz, że T jest rosnący: $\forall u \geq 0 \forall \rho_1, \rho_2 \in \mathcal{R}$ takiego, że $\rho_2(u) - \rho_1(u) \geq 0$ zachodzi:

$$\begin{aligned} T\rho_2(u) - T\rho_1(u) &= \int_0^{u+\gamma} \rho_2(u+\gamma-x) dF(x) + 1 - F(u+\gamma) - \\ &\quad - \int_0^{u+\gamma} \rho_1(u+\gamma-x) dF(x) - 1 + F(u+\gamma) = \\ &= \int_0^{u+\gamma} \rho_2(u+\gamma-x) - \rho_1(u+\gamma-x) dF(x) \geq 0 \end{aligned}$$

Skoro $\forall u \geq 0 \quad R_0(u) \geq R_1(u)$, to $TR_0(u) \geq TR_1(u)$. A ponieważ $TR_0(u) = R_1(u)$ i $TR_1(u) = R_2(u)$, to też $R_1(u) \geq R_2(u)$ itd.

Aby pokazać, że $R_n(u) \rightarrow \psi(u)$ wystarczy udowodnić (iv).

4.

$$\begin{aligned} TR_0(u) &= \int_0^{u+\gamma} R_0(u+\gamma-x) dF(x) + \psi_1(u) \equiv lR_0 + \psi_1(u) \\ T^2 R_0 &= \underbrace{\int_0^{u+\gamma} lR_0(u+\gamma-x) dF(x)} + \underbrace{\int_0^{u+\gamma} \psi_1(u+\gamma-x) + \psi_1(u)} \\ T^2 R_0 &= l^2 R_0(u) + \psi_2(u) \\ T^3 R_0 &= l^3 R_0(u) + \underbrace{l\psi_2(u) + \psi_1(u)} = l^3 R_0(u) + \psi_3(u) \end{aligned}$$

A zatem:

$$\begin{aligned} R_n(u) &= l^n R_0(u) + \psi_n(u) \\ R_n(u) - \psi_n(u) &= l^n R_0(u) \end{aligned} \tag{3}$$

Pokażemy, że:

$$\begin{aligned} \forall n = 1, 2, \dots \quad l^n R_0(u) &\leq \mathbb{P}(X_1 + X_2 + \dots + X_n + W > n\gamma + u) \\ &W \sim \text{Exp}(r_0) \text{ niezależne od } X_1, \dots, X_n \end{aligned} \tag{4}$$

Dla $n=1$:

$$\begin{aligned}\mathbb{P}(X_1 + W > \gamma + u) &= \mathbb{P}(X_1 > \gamma + u) + \mathbb{P}(X_1 < \gamma + u, X_1 + W > \gamma + u) \geq \\ &\geq \int_0^{u+\gamma} \mathbb{P}(W > \gamma + u - x) dF(x) = \int_0^{u+\gamma} e^{-r_0(\gamma+u-x)} dF(x) = lR_0(u)\end{aligned}$$

czyli (4) zachodzi dla $n = 1$.

I teraz przez indukcję: zakładamy, że (4) zachodzi dla pewnego $n \in \mathbb{N}$, udowodnimy, że wtedy zachodzi dla $n + 1$.

$$\begin{aligned}l^{n+1}R_0(u) &= l(l^n R_0)(u) \leq \int_0^{u+\gamma} \mathbb{P}(X_1 + X_2 + \dots + X_n + W > n\gamma + u + \gamma - x) dF(x) = \\ &= \int_0^{u+\gamma} \mathbb{P}(X_1 + \dots + X_n + X_{n+1} + W > (n+1)\gamma + u | X_{n+1} = x) dF(x) = \\ &\quad X_{n+1} \text{ - niezależna kopia } X_1, \dots, X_n \\ &= \mathbb{P}(X_1 + \dots + X_{n+1} + W > (n+1)\gamma + u)\end{aligned}$$

Zatem (4) zachodzi dla każdego $n \in \mathbb{N}$.

Szukamy ograniczenia z góry na $\mathbb{P}(X_1 + \dots + X_n + W > n\gamma + u)$:

$$\begin{aligned}\mathbb{E}e^{r_0(W+X_1+\dots+X_n)} &< \infty, \text{ więc:} \\ (\mathbb{E}e^{-r(\gamma-X_1)})^n \mathbb{E}e^{-r(u-W)} &= \mathbb{E}e^{-r(n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W)} = \\ &= \int_{\{\omega: n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W < 0\}} e^{-r(n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W)} d\mathbb{P}(\omega) + \\ &+ \int_{\{\omega: n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W \geq 0\}} e^{-r(n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W)} d\mathbb{P}(\omega) \geq \\ &\geq \int_{\{\omega: n\gamma+u-X_1-\dots-X_n-W < 0\}} 1 d\mathbb{P}(\omega) = \mathbb{P}(X_1 + \dots + X_n + W > n\gamma + u) \quad \forall r \in (0, r_0)\end{aligned}$$

A ponieważ:

$$\mathbb{E}e^{-r(u-W)} = \int_0^\infty e^{-r(u-w)} r_0 e^{-r_0 w} dw = e^{-ru} r_0 \int_0^\infty e^{-(r_0-r)w} dw = \frac{r_0 e^{-ru}}{r_0 - r}$$

i

$$(\mathbb{E}e^{-r(\gamma-X_1)})^n = M^n(r),$$

więc dostaniemy:

$$\mathbb{P}(X_1 + X_2 + \dots + X_n + W > n\gamma + u) \leq M^n(r) \frac{r_0 e^{-ru}}{r_0 - r} \quad \forall r \in (0, r_0) \quad (5)$$

Zatem z (5), (4) i (3) mamy:

$$R_n(u) - \psi_n(u) \leq M^n(r) \frac{r_0 e^{-ru}}{r_0 - r} \quad \forall r \in (0, r_0) \quad \square$$

4 Prawdopodobieństwo ruiny, a rozwiązanie równania operatorowego – Jakub Mieczkowski

Lemat 4.1 *Jeżeli istnieje współczynnik dopasowania r_0 oraz $\varphi = T\varphi$ i*

$$\forall u \geq 0 \quad \varphi(u) \leq e^{-r_0 * u}$$

to φ jest prawdopodobieństwem ruiny.

Dowód 4.2

$$\varphi(u) \leq e^{-r_0 * u} \Rightarrow T\varphi(u) = \varphi(u) \leq TR_0(u) = R_1$$

(bo $R_0 = e^{-r_0 * u}$)

$$\varphi(u) \leq R_1(u) \Rightarrow T\varphi(u) = \varphi(u) \leq TR_1(u) = R_2$$

iterując w ten sposób

$$\varphi(u) \leq TR_n(u) \longrightarrow \Psi(u)$$

(zbieżność z tw z tematu 3). Zatem

$$\varphi \leq \varphi(u) \leq \Psi(u)$$

a tak naprawdę

$$T\varphi(u) = \int_0^{u+\gamma} \varphi(u + \gamma - x) dF(x) + \Psi_1(u) \geq \Psi_1(u)$$

to

$$\varphi(u) \geq \Psi_1(u)$$

$$\varphi(u) = T\varphi(u) \geq T\Psi_1(u) = \Psi_2(u)$$

iterując

$$\varphi(u) \geq \Psi_n \longrightarrow \Psi(u)$$

(zbieżność z tw z tematu 3).

5 Twierdzenie o szacowaniu prawdopodobieństwa ruiny z góry – Zuzanna Branicka

\mathcal{R} — rodzina funkcji mierzalnych $\mathbb{R}_+ \rightarrow [0, 1]$, T — operator na \mathcal{R} określony wzorem:

$$T\rho(u) = \int_0^{u+\gamma} \rho(u + \gamma - x) dF(x) + 1 - F(u + \gamma)$$

Twierdzenie 5.1 *Jeżeli $\rho \in \mathcal{R}$ ma własność*

$$\forall u \geq 0 \quad T\rho(u) \leq \rho(u) \tag{6}$$

$$\text{to} \quad \forall u \geq 0 \quad \psi(u) \leq \rho(u) \tag{7}$$

Dowód 5.2 Korzystając z (6):

$$\begin{aligned}\rho(u) &\geq T\rho(u) = \int_0^{u+\gamma} \rho(u + \gamma - x)dF(x) + \psi_1(u) \geq \psi_1(u) \\ \rho(u) &\geq T\rho(u) \geq T\psi_1(u) = \psi_2(u) \\ \rho(u) &\geq T\rho(u) \geq T\psi_2(u) = \psi_3(u)\end{aligned}$$

Iterując:

$$\begin{aligned}&\vdots \\ \rho(u) &\geq \psi_n(u)\end{aligned}$$

Przechodząc do granicy po obu stronach:

$$\rho(u) \geq \psi(u)$$

Otrzymujemy więc (7). □

6 Twierdzenie o scałkowanym błędzie średniokwadratowym estymatora jądrowego gęstości – Katarzyna Sumlińska, Wanda Niemyska

Tam gdzie nie ma granic całkowania to całkujemy po R .

Założenia A

- $f : R \rightarrow R \quad f \in C^m(R)$
- $k : R \rightarrow R \quad \int k(x)dx = 1 \quad \int x^i k(x)dx = 0 \quad i = 1 \dots m - 1$

Chcemy otrzymać wzór na $f(x)$. Dla $h > 0$ mamy

$$f(x) - \frac{1}{h} \int f(x)k\left(\frac{x-t}{h}\right)dt = - \int_R [-f(x) + f(x-hv)]k(v)dv =$$

Z rozwinięcia Taylora mamy:

$$\begin{aligned}&- \int \left[\sum_{i=1}^{m-1} f^{(i)}(x) \frac{(-hv)^i}{i!} - \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} f^{(m)}(x-z)dz \right] k(v)dv = \\ &- \sum_{i=1}^{m-1} f^{(i)}(x) \frac{(-h)^i}{i!} \int_R v^i k(v)dv + \int \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} f^{(m)}(x-z)k(v)dzdv\end{aligned}$$

Po przekształceniu mamy:

$$f(x) = \frac{1}{h} \int f(x)k\left(\frac{x-t}{h}\right)dt + \int \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} f^{(m)}(x-z)k(v)dzdv$$

Jeśli teraz $f \in C^m$, f -gęstość rozkładu, $X_1 \dots X_n$ próba prosta z f (o dystybuancie F)

$$\hat{f}_n(x) = \frac{1}{h} \int k\left(\frac{x-t}{h}\right)dF_n = \frac{1}{nh} \sum_{i=1}^n k\left(\frac{x-X_i}{h}\right)$$

Następnie obliczamy kolejno:

$$E\hat{f}_n(x) = E\frac{1}{nh}\sum_{i=1}^n k\left(\frac{x-X_i}{h}\right) = \frac{1}{nh}\sum_{i=1}^n Ek\left(\frac{x-X_1}{h}\right) = \frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)f(t)dt$$

Obciążenie:

$$E\hat{f}_n(x) - f(x) = \frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)f(t)dt - f(x) = -\int\int_0^{hv}\frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!}f^m(x-z)k(v)dzdv$$

Wariancja

$$\begin{aligned} Var(\hat{f}_n(x)) &= Var\left(\frac{1}{hn}\sum_{i=1}^n k\left(\frac{x-X_i}{h}\right)\right) = \frac{1}{(nh)^2}nVar\left[k\left(\frac{x-X_1}{h}\right)\right] = \frac{1}{nh^2}E\left[k\left(\frac{x-X_1}{h}\right) - Ek\left(\frac{x-X_1}{h}\right)\right]^2 \\ &= E\left[\frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)dF_n - \frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)dF(t)\right]^2 \end{aligned}$$

Stąd mamy:

$$E[\hat{f}_n(x) - f(x)]^2 = \text{wariancja} + \text{obciążenie do kwadratu.}$$

Niech $k \in C^1$ stosujemy podstawienie $t = x - hv$ i całkowanie przez części i mamy:

$$\begin{aligned} \frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)dF(t) &= \left[\frac{1}{h}k\left(\frac{x-t}{h}\right)F(t)\right]_{-\infty}^{\infty} + \frac{1}{h^2}\int_R k'\left(\frac{x-t}{h}\right)F(t)dt = \frac{1}{h}\int_R k'(v)F(x-hv)dv \\ \frac{1}{h}\int k\left(\frac{x-t}{h}\right)dF_n(t) &= \frac{1}{h}\int_R k'(v)F_n(x-hv)dv \\ Var(\hat{f}_n(x)) &= E\left[\frac{1}{h}\int k'(v)[F_n(x-hv) - F(x-hv)]dv\right]^2 \end{aligned}$$

Twierdzenie: Przy spełnionych założeniach A i "dalej"

$$E\int(\hat{f}_n(x) - f(x))^2w(x)dx \leq \frac{c_1}{nh} + C_2h^{2m}$$

gdzie c_1 C_2 podane niżej.

Dowód 6.1

$$\int E[\hat{f}_n(x) - f(x)]^2dw(x) = I_1 + I_2$$

(podane niżej)

OSZACOWANIE I_1 :

$$I_1 = h^{-2}\int E\left\{\int[F_n(x-hv) - F(x-hv)]k'(v)dv\right\}^2w(x)dx \quad (8)$$

Skorzystamy teraz z nierówności Holdera w tej postaci:

$$\left[\int g_1(v)g_2(v)dv\right]^2 \leq \left(\int g_1(v)^2dv\right)\left(\int g_2(v)^2dv\right), \quad (9)$$

podstawiając $g_1(v) = [F_n(x-hv) - F(x-hv)]\sqrt{|k'(v)|}$ oraz $g_2(v) = \sqrt{|k'(v)|}$.

Otrzymujemy:

$$\begin{aligned}
I_1 &\leq h^{-2} \int E\left\{ \int [F_n(x-hv) - F(x-hv)]^2 |k'(v)| dv \int |k'(v)| dv \right\} w(x) dx \\
&= \frac{\int |k'(v)| dv}{h^2} \int \int E[F_n(x-hv) - F_n(x) + F(x) - F(x-hv)]^2 |k'(v)| dv w(x) dx
\end{aligned}$$

(Równość wynika z tego, że $F_n(x)$, $F(x)$ nie zależy od v , więc możemy je wstawić pod znak całki).

Policzymy teraz $E[F_n(x-hv) - F_n(x) + F(x) - F(x-hv)]^2$. Niech $Y = F_n(x-hv) - F_n(x)$:

$$E[F_n(x-hv) - F_n(x) + F(x) - F(x-hv)]^2 = E[Y - EY]^2 = \text{Var}Y = \text{Var}\left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (\mathbf{1}_{(-\infty, x-hv)}(X_i) - \mathbf{1}_{(-\infty, x)}(X_i))\right]$$

Dla $v > 0$ mamy: $(\mathbf{1}_{(-\infty, x-hv)}(X_i) - \mathbf{1}_{(-\infty, x)}(X_i))$ jest równe 0 dla $X_i \leq x-hv$ lub $X_i > x$ oraz -1 dla $x-hv < X_i \leq x$.

Czyli mamy rozkład dwupunktowy $\{-1, 0\}$ (dla $v \leq 0$ - rozkład dwupunktowy $\{0, 1\}$).

Dla $v > 0$:

$$P(\mathbf{1}_{(-\infty, x-hv)}(X_i) - \mathbf{1}_{(-\infty, x)}(X_i) = -1) = F(x) - F(x-hv)$$

(dla $v \leq 0$: $= -F(x) + F(x-hv)$).

Ponieważ wariancja rozkładu dwupunktowego jest równa "pq", dostajemy:

$$\begin{aligned}
\text{Var}\left[\frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (\mathbf{1}_{(-\infty, x-hv)}(X_i) - \mathbf{1}_{(-\infty, x)}(X_i))\right] &= \frac{1}{n^2} n \text{Var}(\mathbf{1}_{(-\infty, x-hv)}(X_1) - \mathbf{1}_{(-\infty, x)}(X_1)) \\
&= \frac{1}{n} |F(x) - F(x-hv)| (1 - |F(x) - F(x-hv)|) \\
&\leq \frac{1}{n} |F(x) - F(x-hv)| \\
&= \frac{1}{n} \left| \int_{x-hv}^x f(t) dt \right| = \frac{1}{n} \left| - \int_0^{-hv} f(x-z) dz \right|
\end{aligned}$$

Wracając do szacowania I_1 , dostajemy:

$$\begin{aligned}
I_1 &\leq \frac{\int |k'(v)| dv}{h^2} \int \int \frac{1}{n} \int_0^{-hv} f(x-z) dz |k'(v)| dv w(x) dx \\
&\leq \frac{\int |k'(v)| dv}{nh^2} \int \int \int_R \mathbf{1}_{[0, -hv]}(z) f(x-z) dz w(x) dx |k'(v)| dv \\
&= \frac{\int |k'(v)| dv}{nh^2} \int \int \mathbf{1}_{[0, -hv]}(z) dz \int f(x-z) w(x) dx |k'(v)| dv
\end{aligned}$$

Skorzystamy teraz z tego, że $\int \mathbf{1}_{[0, -hv]}(z) dz = |hv|$ oraz:

$$\exists c \text{ takie, że } \int f(x-z) w(x) dx \leq c \text{ dla każdego } z \in \mathbb{R}$$

Dostajemy więc:

$$I_1 \leq \dots \leq \frac{c \int |k'(v)| dv}{nh^2} \int |hv| |k'(v)| dv = \frac{c}{nh} \int |k'(v)| dv \int |vk'(v)| dv$$

Czyli $I_1 \leq \frac{c_1}{nh}$, gdzie $c_1 = c \int |k'(v)|dv \int |vk'(v)|dv$.
 Korzystając z nierówności Holdera dla funkcji:

$$\int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} F^{m+1}(x-z) dz \sqrt{k(v)} \text{ i } \sqrt{k(v)} \quad (10)$$

oraz dla funkcji

$$\frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} F^{m+1}(x-z) \text{ i } 1 \quad (11)$$

oraz założenia, że

$$\int F^{m+1}(x-z) \leq D \text{ dla każdego } z \in R \quad (12)$$

mamy:

$$\begin{aligned} I_2 &= \int_R \left[\int_R \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} F^{m+1}(x-z) k(v) dz dv \right]^2 w(x) dx \\ &\leq^{(10)} \int_R \int_R \left[\int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} F^{m+1}(x-z) dz \right]^2 |k(v)| dv \int_R |k(v)| dv w(x) dx \\ &\leq \int_R |k(v)| \int_R \left[|hv| \frac{1}{|hv|} \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{m-1}}{(m-1)!} F^{m+1}(x-z) dz \right]^2 |k(v)| dv w(x) dx \\ &\leq^{(11)} \int_R |k(v)| dv \int_R \int_0^{hv} \frac{(hv)^2}{|hv|} \frac{(z-hv)^{2m-2}}{((m-1)!)^2} (F^{m+1}(x-z))^2 dz |k(v)| dv w(x) dx \\ &\leq \int_R |k(v)| dv \int_R \frac{(hv)^2}{|hv|} \frac{(z-hv)^{2m-2}}{((m-1)!)^2} \int_0^{hv} (F^{m+1}(x-z))^2 dz |k(v)| dv w(x) dx \\ &\leq^{(12)} D \int_R |k| \int_R |hv| \int_0^{hv} \frac{(z-hv)^{2m-2}}{((m-1)!)^2} dz |k(v)| dv dx \\ &= D \frac{\int_R |k(v)| dv}{(m-1)!(2m-1)} \int_0^{hv} (vh)^{2m} |k(v)| dv \end{aligned}$$

Zatem mamy:

$$I_2 \leq h^{2m} C_2$$

7 Lemat o poprawianiu estymatora gęstości metodą rzutowania – Jan Matuszewski

Zarys problemu

Mamy estymator gęstości \hat{f} . Jest to źle zdefiniowana gęstość, gdyż $\exists x \in \mathbb{R}$, że $\hat{f} < 0$, chociaż $\int \hat{f} = 1$. Jak sobie poradzić z tym problemem? Otóż będziemy starali się znaleźć estymator, będący jednocześnie poprawnie zdefiniowaną gęstością oraz funkcją leżącą bliżej wyjściowej gęstości f w sensie normy z $L_2(w)$: $\int (f(x))^2 w(x) dx$.

Modyfikujemy nasz estymator następująco:

$$f_1(x) = \left(\hat{f}(x)\right)_+ = \max(0, \hat{f}(x))$$

$$f_2(x) = f_1(x) - \frac{c}{w(x)} \quad \text{gdzie } c \text{ takie, że } \int f_2(x)dx = 1$$

Ale $f_2(x)$ również może przyjmować wartości ujemne. By tego uniknąć przekształcamy nasz estymator następująco:

$$f^*(x) = \left(\hat{f}(x) - \frac{c}{w(x)}\right)_+ \quad \text{gdzie } c \text{ jest takie, że } \int f^*(x)dx = 1$$

Lemat 7.1 Niech $F = F_+ \cap F_1$, gdzie $F_+ = \{f : f \geq 0\}$ oraz $F_1 = \{f : \int f = 1\} \subseteq L_2(w)$. Wtedy f^* zdefiniowany powyżej jest rzutem \hat{f} na F .

Dowód 7.2 Jeżeli f^* ma być rzutem \hat{f} na F , to musi zachodzić:

$$f^* = \operatorname{argmin} \int (\hat{f}(x) - f(x))^2 w(x)dx$$

gdzie minimum jest wzięte po wszystkich $f \in F$. Pokażemy, że tak jest w istocie. $\forall f \in F$ zachodzi:

$$\Delta = \int (\hat{f}(x) - f(x))^2 w(x)dx - \int (\hat{f}(x) - f^*(x))^2 w(x)dx \geq 0$$

Ze wzoru skróconego mnożenia otrzymujemy:

$$\begin{aligned} \Delta &= \int (2\hat{f}(x) - f(x) - f^*(x)) (f^*(x) - f(x)) w(x)dx \\ &= \int (2\hat{f}(x) - f(x) - f^*(x) + f^*(x) - f^*(x)) (f^*(x) - f(x)) w(x)dx \\ &= 2 \int (\hat{f}(x) - f^*(x)) (f^*(x) - f(x)) w(x)dx + \int (f^*(x) - f(x))^2 w(x)dx \\ &\geq 2 \int_{S_+} (\hat{f}(x) - f^*(x)) (f^*(x) - f(x)) w(x)dx + 2 \int_{S_0} (\hat{f}(x) - f^*(x)) (-f(x)) w(x)dx. \end{aligned} \tag{13}$$

Gdzie $S_+ = \{x \in \mathbb{R}, f^*(x) > 0\}$ oraz $S_0 = \{x \in \mathbb{R}, f^*(x) = 0\}$. Przy okazji zachodzą:

$$\forall x \in S_+ \quad \hat{f}(x) - f^*(x) = \frac{c}{w(x)}$$

oraz

$$\forall x \quad \hat{f}(x) - f^*(x) \leq \frac{c}{w(x)},$$

gdź $\hat{f}(x) - \frac{c}{w(x)} \leq \left(\hat{f}(x) - \frac{c}{w(x)}\right)_+ = f^*(x)$.

Kontynuując nasz ciąg nierówności mamy, że:

$$\begin{aligned} \Delta &\geq 2 \int_{S_+} \frac{c}{w(x)} (f^*(x) - f(x)) w(x)dx - 2 \int_{S_0} (\hat{f}(x) - f^*(x)) f(x)w(x)dx \\ &\geq 2 \int_{S_+} c (f^*(x) - f(x)) dx - 2 \int_{S_0} \frac{c}{w(x)} f(x)w(x)dx \\ &= 2c \int_{S_+} f^*(x)dx - 2c \int_{S_+} f(x)dx - 2c \int_{S_0} f(x)dx \\ &= 2c \int_{S_+} f^*(x)dx - 2c \int f(x)dx = 2c(1 - 1) = 0 \end{aligned}$$

co kończy dowód lematu. Z nierówności (13) mamy, że $2\langle \hat{f} - f^*, f^* - f \rangle \geq 0$. Wykorzystamy ten fakt, aby dowieść, że rzeczywiście f^* lepiej przybliża gęstość f niż robi to \hat{f} .

Mamy:

$$\begin{aligned} \|\hat{f} - f\|^2 &= \langle \hat{f} - f^* + f^* - f, \hat{f} - f^* + f^* - f \rangle \\ &= \langle \hat{f} - f^*, f^* - f \rangle + \langle \hat{f} - f^*, \hat{f} - f^* \rangle + \langle f^* - f, f^* - f \rangle + \langle f^* - f, \hat{f} - f^* \rangle \\ &= 2\langle \hat{f} - f^*, f^* - f \rangle + \|\hat{f} - f^*\|^2 + \|f^* - f\|^2 \\ &\geq \|\hat{f} - f^*\|^2 + \|f^* - f\|^2. \end{aligned}$$

Co dowodzi faktu, że estymator f^* istotnie poprawia estymator \hat{f} .

8 Lemat o poprawianiu estymatora gęstości w normie L^1 – Michał Lis

Niech $f \in \mathcal{F} = \{f \geq 0 : \int_{\mathbb{R}} f = 1\}$. Dla dowolnej funkcji \hat{f} takiej, że $\int_{\mathbb{R}} \hat{f} = 1$ definiujemy $f^* = \frac{\hat{f}^+}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+}$. Wtedy:

- $\|f^* - f\| \leq \|\hat{f} - f\|$
- $\frac{\|\hat{f} - f\| - \|f^* - f\|}{\|\hat{f} - f\|} \geq 1 - \frac{1}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+}$

Dowód 8.1 Na wstępie zauważmy, że:

$$\int_{\mathbb{R}} (\hat{f} - f)^+ - \int_{\mathbb{R}} (\hat{f} - f)^- = \int_{\mathbb{R}} \hat{f} - f = 0$$

oraz

$$\int_{\mathbb{R}} (\hat{f} - f)^+ + \int_{\mathbb{R}} (\hat{f} - f)^- = \int_{\mathbb{R}} |\hat{f} - f|.$$

Dodając stronami otrzymujemy, że

$$2 \int_{\mathbb{R}} (\hat{f} - f)^+ = \int_{\mathbb{R}} |\hat{f} - f|.$$

Zatem

$$\int_{\mathbb{R}} |f^*(x) - f(x)| dx = 2 \int_{\mathbb{R}} (f^* - f)^+ = 2 \int_{\mathbb{R}} \left(\frac{\hat{f}^+}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} - f \right)^+ = 2 \int_{\mathbb{R}} \frac{(\hat{f}^+(x) - f(x) \int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+)^+}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} dx.$$

Zdefiniujmy teraz zbiór $\mathbb{S} = \{x \in \mathbb{R} : \hat{f}(x) > 0\}$. Na $\mathbb{R} \setminus \mathbb{S}$ funkcja podcałkowa znika więc możemy obciąć zbiór całkowania do \mathbb{S} . Ponadto, skoro $\int \hat{f} = 1$ to $\int \hat{f}^+ \geq 1$. Pozwala nam to oszacować licznik:

$$\begin{aligned} 2 \int_{\mathbb{R}} \frac{(\hat{f}^+(x) - f(x) \int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+)^+}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} dx &\leq 2 \int_{\mathbb{S}} \frac{(\hat{f}(x) - f(x))^+}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} = \\ &= \frac{2}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{S} \cap \{x: \hat{f}(x) - f(x) > 0\}} (\hat{f}(x) - f(x))^+ dx \end{aligned}$$

Ale $\{x : \hat{f}(x) - f(x) > 0\} \subseteq \mathbb{S}$, gdyż $f(x) \geq 0$. Więc

$$\begin{aligned} \frac{2}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{S} \cap \{x: \hat{f}(x) - f(x) > 0\}} (\hat{f}(x) - f(x))^+ dx &= \frac{2}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\{x: \hat{f}(x) - f(x) > 0\}} (\hat{f}(x) - f(x))^+ dx = \\ &= \frac{2}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{R}} (\hat{f}(x) - f(x))^+ dx \\ &= \frac{1}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx \end{aligned}$$

Pokazaliśmy tym samym, że

$$\int_{\mathbb{R}} |f^*(x) - f(x)| dx \leq \frac{1}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx \leq \int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx$$

Drugą część tezy pokazemy korzystając z otrzymanego przed chwilą oszacowania. Mianowicie:

$$\frac{\|\hat{f} - f\| - \|f^* - f\|}{\|\hat{f} - f\|} = 1 - \frac{\int_{\mathbb{R}} |f^*(x) - f(x)| dx}{\int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx} \geq 1 - \frac{\frac{1}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+} \int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx}{\int_{\mathbb{R}} |\hat{f}(x) - f(x)| dx} = 1 - \frac{1}{\int_{\mathbb{R}} \hat{f}^+}$$

co kończy dowód lematu.